

**Uchwała Nr XXVIII/298/18
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 21 czerwca 2018 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995 z późn. zm.) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) oraz w związku z § 15 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2016 r. poz. 1736)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 15 maja 2018 r. na Starostę Goleniowskiego, skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziomba

Uzasadnienie

W dniu 15 maja 2018 r. do Rady Powiatu wpłynęło pismo zatytułowane „odwołanie od stanowiska zajętego przez Starostę Powiatu Goleniowskiego w piśmie z dnia 7 maja 2018 r.”.

Z treści przedmiotowego pisma wynika, iż jego Autor kwestionuje prawidłowość postępowania prowadzonego przez Starostę Goleniowskiego w sprawie naboru kandydatów na stanowisko pracy w Starostwie Powiatowym w Goleniowie – stanowisko w Wydziale Finansowym ds. rozrachunków oraz rozliczeń podatków od towarów i usług.

Na wstępie wskazać należy, iż Rada Powiatu nie jest organem odwoławczym w procedurze naboru kandydatów do zatrudnienia – przepisy Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 902 z późn. zm.) nie przewidują bowiem odrębnej procedury odwoławczej do Rady Powiatu w tych kwestiach.

Z uwagi na skierowanie pisma bezpośrednio do Rady Powiatu w Goleniowie mając na uwadze treść przepisu art. 227 KPA oraz art. 222 KPA i art. 229 pkt 4 KPA przyjąć należało, iż treścią pisma jest skarga na Starostę Goleniowskiego co do prawidłowości przeprowadzenia naboru na ww. stanowisko pracy.

Analizując treść skargi z tego punktu widzenia, zapoznano się z treścią zarzutów Skarżącego ujętych w treści skargi oraz skargi do protokołu z dnia 9 kwietnia 2018 r. Zapoznano się również z treścią dokumentacji sprawy, w szczególności protokołu z naboru wraz z uzupełnieniem, z dnia 10 kwietnia 2018 r. i odpowiedzią z dnia 7 maja 2018 r. a także wyjaśnieniami samego zainteresowanego, które złożył na posiedzeniu komisji rewizyjnej w dniu 19 czerwca 2018 r. Opierając się na ww. dokumentach oraz treści ogłoszenia o naborze ustalono następujący stan faktyczny sprawy:

Starosta Goleniowski ogłosił nabór na wolne stanowisko pracy Pracownika Wydziału Finansowego ds. rozrachunków oraz rozliczeń podatków od towarów i usług w Starostwie Powiatowym w Goleniowie. W treści pkt 1 ogłoszenia zamieszczono osiem wymagań niezbędnych dla kandydatów, w tym m.in. w pkt 1 ppkt g) – znajomość przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz przepisów wykonawczych, ustawy o rachunkowości, ustawy o finansach publicznych, ustawy ordynacja podatkowa, znajomość przepisów dotyczących rachunkowości sektora finansów publicznych. W treści pkt 3 i 5 wskazano zakres wykonywanych zadań, a w pkt 4 warunki pracy. Na stanowisko pracy wpłynęły dwie aplikacje, w tym złożona przez Skarżącego.

W dniu 20 marca 2018 r. przeprowadzono rozmowę kwalifikacyjną z obu kandydatami, której celem była m.in. weryfikacja informacji zawartych w aplikacji oraz sprawdzenie wiedzy o Powiecie oraz zadaniach Wydziału. W trakcie rozmowy kwalifikacyjnej ze Skarżącym ustalono, iż nie spełnia on wymogu określonego w pkt 1 ppkt g) ogłoszenia w zakresie znajomości wskazanych tam przepisów. Skarżący otrzymał ponadto niższą liczbę punktów z rozmowy od kontrkandydata, skutkiem czego zdecydowano o zatrudnieniu drugiej z aplikujących osób.

Skarżący stoi na stanowisku, iż rozstrzygnięcie komisji narusza przepis art. 13a ustawy o pracownikach samorządowych.

Nadmienić należy, iż Skarżący dodatkowo w treści skargi z dnia 9 kwietnia 2018 r. zakwestionował treść otrzymanej ze Starostwa faktury VAT, wskazując na brak podpisu i pieczętki wystawcy, źle określony sposób i termin zapłaty i nie wskazanie, czy faktura jest oryginałem czy kopią. Jest to o tyle istotne, iż przedstawione tam zarzuty nie znajdują odzwierciedlenia w zakresie obowiązujących przepisów Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 z późn. zm.) – zmiany w powyższym zakresie obowiązujące częściowo od 2004 i od 2011 roku zostały szczegółowo wyspecyfikowane w treści pisma z dnia 7 maja 2018 r., w którym poinformowano Skarżącego iż powodem niezatrudnienia było nie spełnianie wymagań niezbędnych na stanowisku pracy.

Analizując treść przepisów ustawy o pracownikach samorządowych, zwłaszcza powoływanego w skardze przepisu art. 13a, należy wskazać, iż znajduje on zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do aplikujących, którzy spełniają niezbędne wymagania stawiane na danym stanowisku pracy.

Skarżący kwestionuje tu w treści skargi, która wpłynęła w dniu 15 maja 2018 r., stanowisko komisji, wskazując iż wykazał się „jakąś znajomością z tematyki”, czego potwierdzeniem ma być uzyskana punktacja z rozmowy.

Wskazać jednak należy, iż zakres rozmowy a w konsekwencji podstawa tejże punktacji obejmował nie tylko informacje zawarte w aplikacjach kandydatów – a w konsekwencji spełnianie wymagań niezbędnych, ale również kwestie bezpośredniego kontaktu, wiedzę o Powiecie czy o zadaniach wydziału. Obejmowała więc szerszy zakres niż wyłącznie określony w pkt 1 ppkt g) ogłoszenia o zamówieniu, sprowadzający się do oceny znajomości wskazanych przepisów prawa. Na marginesie wskazać należy, iż sam Skarżący w treści skargi z dnia 9 kwietnia 2018 r. potwierdził istotne braki w zakresie znajomości zasad wystawiania faktur VAT regulowanych przede wszystkim przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, wymienionej w powołanym wymogu niezbędnym jak i pkt 5 ogłoszenia o naborze.

Z wymienionych względów oceniając treść decyzji Komisji o nie spełnieniu powołanego wymogu niezbędnego przez Skarżącego nie stwierdzono podstaw do zakwestionowania jej trafności.

Skoro zaś stwierdzono nie spełnienie przez kandydata wymogu niezbędnego, nie było podstaw do zastosowania w sprawie powoływanego w skardze przepisu art. 13a ustawy o pracownikach samorządowych.

Z wymienionych względów skargę należało uznać za bezzasadną, zaś o powyższym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca: Komisja Rewizyjna

